

ततोद्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ वञ्चोत्तुषया ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ माभैःमाभैषीः
 गंधर्वउवाच ततोद्वेष्टाश्रमपदंरहितं तैः सुतैर्मुनिः ॥ निर्जगाम सुदुःखार्तः पुनरप्याश्रमात्ततः ॥ १ ॥ सोपश्यत्सरितं पूर्णां प्रावृट्कालेन वांभसां ॥ वृक्षा
 न्वद्भुविधान्यार्थं हरंतीं तीरजान्वहून् ॥ २ ॥ अथ चिंतां समापेदे पुनः कौरव नंदन ॥ अंभस्यस्यानिमज्जेयमिति दुःखसमन्वितः ॥ ३ ॥ ततः पाशैस्तदात्मानं गा
 ढं बद्ध्वा महामुनिः ॥ तस्याजले महानद्यानिमज्ज सुदुःखितः ॥ ४ ॥ अथ छित्त्वानदीपाशांस्तस्यारिवलसूदन ॥ स्थलस्थं तं मृषिं कृत्वा विपाशं समवास्तृजत्
 ॥ ५ ॥ उत्तारत तः पाशैर्विमुक्तः समहानृषिः ॥ विपाशेति च नामास्यानद्याश्चक्रे महानृषिः ॥ ६ ॥ शोकबुद्धितदाचक्रे न चैकत्र व्यतिष्ठत् ॥ सोऽगच्छत्पर्वतां
 श्रैव सरितश्च सरांसि च ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा स पुनरेवर्षिर्नदीं ह्रैमवतीं तदा ॥ चंडग्राहवतीं भीमां तस्याः स्रोतस्य पातयत् ॥ ८ ॥ सा तमग्निं समं विप्रमनुचिंत्य सरिद्वरा ॥
 शतधा विद्रुताय स्माच्छतद्रुरिति विश्रुता ॥ ९ ॥ ततः स्थलगतं दृष्ट्वा तत्राप्यात्मानमात्मना ॥ मर्तुं न शक्यामीत्युक्त्वा पुनरेवाश्रमं ययौ ॥ १० ॥ स गत्वा विवि
 धान् शैलान् देशान् वद्भुविधांस्तथा ॥ अदृश्यं त्याख्यया वद्ध्वाथाश्रमे नुसृतोऽभवत् ॥ ११ ॥ अथ शुश्राव संगत्या वेदाध्ययननिःस्वनं ॥ पृष्ठतः परिपूर्णार्थं षड्विं
 गैरलंकृतं ॥ १२ ॥ अनुव्रजति को न्वेष मामित्येवाथ सोऽब्रवीत् ॥ अहमित्यदृश्यं तीमं सान्नुषाप्रत्यभाषत ॥ शक्तेर्भार्यामहाभाग तपोयुक्ता तपस्विनी ॥ १३ ॥
 वसिष्ठ उवाच पुत्रिकस्यैष सांगस्य वेदस्याध्ययनस्वनः ॥ पुरासांगस्य वेदस्य शक्तेरिव मया श्रुतः ॥ १४ ॥ अदृश्यं तु वाच अयं कुक्षौ समुत्पन्नः शक्ते
 र्गर्भः सुतस्यते ॥ समाद्वादशतस्येह वेदानभ्यस्यतो मुने ॥ १५ ॥ गंधर्व उवाच एवमुक्तस्तया लृष्टो बसिष्ठः श्रेष्ठभागृषिः ॥ अस्ति संतानमित्युक्त्वा मृत्योः पार्थ
 न्यवर्तत ॥ १६ ॥ ततः प्रतिनिवृत्तः स तया वद्ध्वा सहानघ ॥ कल्माषपादमासीनं ददर्श विजनेवने ॥ १७ ॥ स तु दृष्ट्वैव तं राजा क्रुद्ध उत्थाय भारत ॥ आविष्टोरक्ष
 सो ग्रेण इयेषां तु तदामुनिं ॥ १८ ॥ अदृश्यं तीतुं दृष्ट्वा क्रूरकर्माणमग्रतः ॥ भयसंविग्रया वाचा वसिष्ठमिदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ असौ मृत्युरिवोग्रेण दंडेन भगव
 न्नितः ॥ प्रगृहीतेन काष्ठेन राक्षसो भ्येति दारुणः ॥ २० ॥ तं निवारयितुं शक्नो नान्योऽस्ति भुविकश्चन ॥ त्वद्वदेद्यमहाभाग सर्ववेदविदां वर ॥ २१ ॥ पाहि मां
 भगवन्पादस्माद्दारुणदर्शनात् ॥ राक्षसोऽयमिहात्तुं वै नूनमावांसमीहते ॥ २२ ॥ वसिष्ठ उवाच माभैः पुत्रिनभेत व्यंराक्षसात्तु कथंचन ॥ नैतद्रक्षो भ
 यं यस्मात्पश्यसि त्वमुपस्थितं ॥ २३ ॥

गौतिस्थेति सूत्रेभ्य इति विभोतेरपि ग्रहणपक्षे सिचोलुक् ॥ २३ ॥